

Predmet: Goran Savić, Saša Čilerdžić i Darko Janković – Zvornik 3 i 4
Poslovni broj predmeta: K-PO₂ 23/10

Glavni pretres: 7.12.2011.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Miodraga Pavlovića

U kritičnom periodu bio je pripadnik Specijalne jedinice *Igor Marković* zvane *Žute ose*. Bio je zamenik komandanta Vojina Vučkovića i radio na obezbeđenju komunikacije u Karakaju. O zločinima na *Ekonomiji*, *Ciglanu* i u Domu kulture u Čelopeku saznao je iz medija posle 1996. godine. Poznao je brata Vojina Vučkovića [Dragan Vučković *Repić*] i video se sa njim jednom ili dva puta na kratko. Zna za Pivarskog i njegovu jedinicu, kao i za lica sa nadimcima *Toro* [Dragan Slavković], *Zoks* [Ivan Korać], Saša [optuženi Čilerdžić]. Kasnije je čuo za nadimak *Pufta*.

Komentar:

Svedok je osporio navode svedoka Vojina Vučkovića da je u prvoj polovini juna, oko 12.06.1992. godine, bio prisutan kada je svedok Vučković ispred Doma kulture u Čelopeku razgovarao sa bratom [Dragan Vučković *Repić*], i da je on sprečio da strelja brata. Svedok je rekao da o tom događaju nema nikakvih saznanja.

Završna reč tužioca

U periodu od 5. do 12.05.1992. godine, u prostoriji poljoprivrednog dobra *Ekonomija* u Zvorniku gde su bila zatvorena civilna lica muslimanske nacionalnosti, među kojima Muhamet Redžić, Kemal Kortuković, Bego Bukvić, Nesib Dautović, Ismet Čirak, Abdulah Buljubašić *Bubica* i zaštićeni svedoci *U*, *4*, *H*, *T*, *F* i *Beta*, optuženi Janković i Savić zajedno sa Draganom Slavkovićem i Ivanom Koraćem su 5.05.1992. godine rukama i raznim predmetima tukli oštećene. Ovo je potvrdio svedok *Beta*, navevši da su njega i ostale tukla navedena četvorica, gde je zapamtio *Pufu* kao *debelog* i *Savu* kao osobu sličnog fizičkog izgleda kao *Pufta*.

Dana 12.05.1992. godine, optuženi Savić i Dragan Slavković su ispitivali Abdulaha Buljubašića. Dok ga je Slavković tukao, optuženi Savić stajao je u neposrednoj blizini, sa puškom u ruci. U jednom trenutku Savić je skinuo zlatan lanac sa vrata Buljubašića uz reči *ovo ti više neće trebati*. Ovo su potvrdili zaštićeni svedoci *T*, *Beta*, *U* i *F*. Svedok *U* naveo je da je optuženi Savić uživao dok je držao stražu. Svedoci *F*, *T*, *4* i *U* naveli su da su ih nakon prebacivanja sa *Ekonomije* na *Ciglanu*, optuženi Janković, Savić i Čilerdžić zajedno sa Slavkovićem i Koraćem, vodili u pljačku napuštenih kuća. Nakon pljačke, robu su prisvajali, skrivali i prebacivali u Srbiju.

U drugoj polovini juna 1992. godine optuženi Janković, Savić i Čilerdžić su Ismeta Čiraka iz prostorije gde su bili zatvorenici odveli u posebnu prostoriju. Optuženi Janković ga je sekao nožem po vratu, što je optuženi Savić komentarisao *vidi budale, zaklao čoveka tupim nožem*. Optuženi Savić ili Čilerdžić pomaže optuženom Jankoviću da ubaci Čiraka u prtljažnik auta. Optuženi Janković odvozi auto i nedugo potom čuje se nekoliko pucnjeva, nakon čega se

Janković vraća sam. Posmrtni ostaci oštećenog pronađeni su u masovnoj grobnici na Crnom Vrh, a veštačenjem je utvrđeno da su povrede u predelu glave nanete iz vatrenog oružja. Navode su ubedljivo potvrdili svedoci *U*, *F* i *T*. Svedok *T* se seća da je *Sava*, kada je Janković posekao Čiraka, izjavio *jeb'o majku, evo ti oštar nož, kako ćeš tupim klati?!* Istom prilikom Janković je naredio oštećenom Enveru Dautoviću da skine, kako zna i ume, tetovažu polumeseca sa ruke. Kada ovaj nije uspeo, odveo ga je u drugu prostoriju i odsekao mu kožu sa ruke, dok su optuženi Savić i Čelerdžić stajali pored.

Zaštićeni svedoci *I*, *2*, *3* i *B* potvrdili su šta se dešavalo u junu 1992. godine u Domu kulture u Čelopeku. Optuženi Janković je zajedno sa Slavkovićem, Koraćem, Filipovićem i Vučkovićem zatvorenike fizički i psihički mučio, zlostavljao i ubijao. Uoči Bajrama, 10 ili 11.06.1992. godine, izveo na binu Fikreta Jahijagića i njegovog sina Valmira, Mehmedaliju Bikića i njegovog sina ili sinovca Šabana, naredio im da se skinu goli i potom da vrše oralni seks među sobom. Nakon toga je Vučković iz puške ubio Aziza Tuhčića, Saliha Hadžavdića, Aliju Atlića i Damira Bikića dok je optuženi Janković nožem ubio Hasana Atlića, Sakiba Kapidžića i Fikreta Jahijagića. Optuženi Janković i Slavković ubodnim udarcima lišili su života Šabana Bikića. Nakon toga, Janković i Vučković naredili su oštećenima da očiste prostoriju i iznesu leševe. Leševe su izneli Hasan Halilović, Salih Zahirović, Husein Salihović, Nesib Okanović i Sead Džihić. Njima su naredili da idu kamionom i istovare leševe, nakon čega se nikada nisu vratili. Njihova tela ekshumirana su iz masovne grobnice na Crnom Vrh. Nakon Bajrama, optuženi Janković došao je sa Slavkovićem, Koraćem i Filipovićem i naredio zatvorenima da se postroje u dve vrste i međusobno šamaraju. Dok su se tukli, optuženi i ostali su navijali, smejali se i zahtevali da se udaraju jače. Dana 13.06.1992. godine, Janković je ušao sa Vučkovićem i nekoliko nepoznatih pripadnika TO. Nožem je odsekao penis Zulkanreinu Efendiću i uho Enesu Čikariću i prisilio ih da ih pojedu. Istom prilikom optuženi je naredio svedoku *G* da izađe na binu, da se svuče i da sedne u položaj za molitvu. Kada je oštećeni to učinio, Janković ga je po tri puta ubo nožem u butninu leve i desne noge.

Tužilac je zatražio od suda da donese osuđujuću presudu i da prilikom odmeravanja kazne uzme u obzir otežavajuće okolnosti kao što su: načina izvršenja, broj izvršenih radnji i broj smrtno stradalih lica, a kod optuženog Jankovića naročito činjenicu da je oštećene lišavao života klanjem, pri čemu su žrtve izlagane teškim patnjama neposredno pre smrti.

Završna reč odbrane optuženog Čelerdžića

Branilac optuženog Čelerdžića, advokat Nebojša Milosavljević, smatra da Tužilaštvo nije dokazalo navode optužnice. Optuženi Čelerdžić nije pripadao jedinici Stojana Pivarskog već je bio vojnik Vojne pošte Tuzla i bio stacioniran u fabrici *Alhos* i u *Glinici*. Imao je SNB uniformu i pušku sa pokvarenom a ne maskirnu uniformu i pištolj. Poznao je nekoliko lica sa istim nadimkom koja su u kritičnom periodu bila u Zvorniku, *Sašu* iz Trstenika koji je bio u jedinici Stojana Pivarskog, *Sašu* iz Novog Sada i *Sašu* iz Zvornika. Krajem aprila 1992. godine, njegov optuženi se vratio na opsao u fabriku *Magnohrom* u Kraljevo, za šta postoje dokazi. Tamo je boravio do trenutka kada ga je optuženi Savić zamolio da krene sa njim do Zvornika kako bi vratili optuženog Jankovića. Pronašli su ga i vratili. Niko od svedoka oštećenih nije ga prepoznao i vezao za optužne radnje. U nedostatku dokaza predlaže oslobađajuću presudu prema njegovom branjeniku.